

cip til udtryk, nemlig at forældrene har et fælles ansvar for deres barn, også efter en skilsmisse eller efter et samlivsophør.

Det er min faste overbevisning, at et barn har brug for både en mor og en far, og det er derfor meget vigtigt, at vi nu får slået fast, at begge forældre har ansvar for at drage omsorg for barnet og for at samarbejde om væsentlige forhold omkring barnet. Jeg kan oplyse, at den bestemmelse også er formuleret i overensstemmelse med artikel 3 i FN's børnekonvention.

Et andet meget grundlæggende princip i forældreansvarsloven er, at alle børn skal inddrages uanset alder. Barnets synspunkter kan belyses, f.eks. ved en samtale med barnet eller ved at inddrage børnesagkyndige. Også på det område bliver vores lovgivning fremover indrettet sådan, at den er i overensstemmelse med FN's børnekonvention.

Kl. 15.00

Forslaget tager som nævnt udgangspunkt i, at forældrene har et fælles ansvar for deres barn, også selv om de ikke lever sammen længere. Som noget nyt kan retten for fremtiden træffe afgørelse om, at den fælles forældremyndighed skal fortsætte, selv om den ene forælder ønsker, at den skal ophæves. Retten kan kun ophæve den fælles forældremyndighed, hvis der er tungtvejende grunde hertil. Det er en meget vigtig nyskabelse, der i højere grad sikrer, at barnet kan få kontakt med og omsorg fra begge sine forældre efter et samlivsbrud.

I de familiestrukturer, vi har i dag, forekommer det heller ikke rimeligt, at den ene af to ligeværdige forældre skal kunne fratages forældremyndigheden, blot fordi den anden forælder ønsker det.

Forslaget bygger desuden videre på strukturreformen på det familieretlige område, der betyder, at alle sager om separation, skilsmisse og forældremyndighed fra den 1. januar i år altid starter i statsforvaltningerne. Et vigtigt led i strukturreformen er, at forældrene kan få hjælp til at løse op for deres uenigheder via rådgivning, via børnesagkyndig bistand og via konfliktmægling. Det er min opfattelse, at det altid vil være til barnets bedste, at forældrene motive-res til at finde en løsning for barnet i statsforvaltningerne, i stedet for som i dag, hvor retstilstanden er sådan, at uenighed om forældremyndighedsspørgsmålet altid vil føre til, at retten skal tage stilling til, hvem af de to ofte lige egnede forældre der fremover skal have forældremyndigheden alene.

Der er fra nogle sider blevet peget på, at fælles forældremyndighed forudsætter, at forældrene kan samarbejde omkring barnet, og at det derfor vil være i strid med tankegangen bag den fælles forældremyndighed at tvinge dem til at samarbejde. Jeg mener ikke, at forældrene behøver at være enige om alle forhold vedrørende barnet. Det er forældrene jo heller ikke altid, selv om de bor sammen. Det vigtige er, at forældrene kan samarbejde med hinanden, og at de trods meningsforskelle forstår at håndtere eventuelle uenigheder, så det ikke går ud over barnet. Eventuel uenighed må løses ved, at forældrene ved hjælp af rådgivning eller mægling i statsforvaltningerne forsøger at løse op for deres konflikt.

Da afgørelser altid skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet, vil der selvfølgelig være tilfælde, hvor det ikke vil være i barnets interesse, at der er fælles forældremyndighed. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor der er store og uovervindelige samarbejdsproblemer mellem forældrene, hvor der har været vold indblandet, eller hvor den ene forælder er uegnet til at varetage forældremyndigheden på grund af misbrug, alvorlig psykisk sygdom eller lignende. I de situationer må retten selvfølgelig kunne ophæve den fælles forældremyndighed, og det er der også taget højde for i lovforslaget.

Der har været synspunkter fremme om, at vi lovgiver for dem, der godt kan finde ud af det, men at vi svigter de svage familier. Det er jeg ikke enig i. Det grundlæggende princip om barnets bedste er med til at sikre, at der tages hensyn til alle børn, også dem, der er særlig udsatte. Forslaget sikrer netop, at barnet i højere grad synliggøres, bl.a. ved en tidlig inddragelse af børnesagkyndige.

Det er mit og regeringens ønske, at den familieretlige lovgivning skaber de overordnede rammer for, at forældrene langt hen ad vejen selv kan blive enige. Forældrene får overladt større ansvar for selv at løse familiens problemer, men skal samtidig støttes i at gøre det på en ansvarlig måde, hvad angår deres børn. Jeg er sikker på, at vi med forældreansvarsloven giver familierne det bedst mulige grundlag for fortsat at kunne fungere efter et samlivsbrud, og ikke mindst at vi får endnu flere børn, der kan have et nært forhold til begge deres forældre. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af forslagene.

Der er kommet et par konkrete kommentarer, som jeg gerne lige vil sige noget til. Først til Socialdemokraternes ordfører, som var inde på